

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL TŘETÍ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Pronto jsem otevřela skříň a dala se opět do čtení "Marmiona." — Brzy sebou hnul; ihned jsem se za něho podívala; vyňal pouze tobolku z marocké kůže, pak vytáhl nějaký dopis, který zticha přečetl, složil jej, dal jej zpět do tobolky, a upadl opět v přemýšlení. Bylo marno čísti číst, když počínal si tak záhadně; rovněž nemohla jsem ve své netrpělivosti svoliti k mlčení; snad mně odsekne, bude-li chtít, ale mluvit jsem musila.

"Dovděl jste se nedávno něco ho od Diany a Marie?"

"Od minulého týdne, kdy jsem vám ukázal jejich dopis, ne."

"Nestala se žádná změna ve vašich záměrech? Nebudete odvolán z Anglie dříve, než očekáváte?"

"Nebojím se nikterak; taková změna jest příliš dobrá, než aby mne potkala." Odhyta v tomto směru, změnila jsem pole. Napadlo mi mluvit o škole a svých zákynech.

"Matec Marie Garrettová jest lépe a Marie přišla dnes ráno do školy, a přítelkyně budu mít čtyři nová děvčata z Foundry Close — nebýt sněhu, byla by přišla dnes."

"Opravdu?"

"Pan Oliver platí za dvě."

"Platí?"

"Zamýšlíte vynechat celou školu o vánocích?"

"Vím."

"Byl to váš návrh?"

"Ne."

"Či pak?"

"Jeho deery, myslím."

"Jest taková; má dobrou povahu."

"Ano."

Opět nastala pomlčka, hodiny byly osm. To ho vzbudilo; dal nohy od sebe, jež dosud měl skřížené, sedl vzpřímeně a obrátil se ke mně.

"Nechte na chvíli knihy a pojedte blíž k ohni," pravil.

Dívila jsem a divení nebylo konce; přece poslechla jsem.

"Před půl hodinou," pokračoval, "fekl jsem, s jakou netrpělivostí rád slyšel bych druhý díl povídky; uváživ vše, shledávám, že lépe bude, když se ujmu úlohy vyprávěče já a z vás udělám posluchačku. Než počnu, musím vás varovati, že povídka bude vašemu sluchu znít trochu všedně, ale i všední události často nabývají jakési svůznosti, pročázejí-li novými ústy. Ostatně, ať je má povídka otrápaná nebo nová, jest krátká."

"Před dvaceti lety jistý chudý kaplan — nedbejte jeho jména pro tu chvíli — zamiloval se do deery boháčovy, ona zamilovala se do něho a vydala se zaň proti vůli všech svých přátel, kteří následkem toho zrekli se jí ihned po sňatku. Než dva roky uplynuly, zamilovaná dvojice zemřela a ulehla těle bok po boku pod jedním náhrobkem. (Viděl jsem jejich hrob; tvořil část dlahy velkého hřbitova, obkličujícího přísno, sazení začerněnou starou kathedrálu lidnatého, průmyslového města v kraji). Zanechal ji deuru, kterou zrovna při narození Dobročinnost přijala ve svůj kůl — chladný jako ta sněhová závěť, v které dnes večer div jsem neuvázl. Dobročinnost dopravila opuštěné stvoření do domu bohatých příbuzných z mateřiny strany; bylo vychováno nevlastní tetou, která se jmenovala (nyní přijdu na jména) paní Reedová z Gatesheadu. Škubla jste sebou — zaslechla jste šust nějaký? Tuším, že to pouse krysa šaromatí po trámech sousední úběny; dříve, než jsem ji upravit a zjinačit, byla stoulou, a v stodolách obývané krysy se houpávají. — Pokračujeme. Paní Reedová vydržovala sirotka, děvče, deset let; zdali byla u ní šťastna nebo ne, nemohu říci, protože nikdy mi to nesdělila; ale ku konci té doby zavazla ji na místo, které znáte — které není žádné jiné, nežli škola Lowoodská, když vy sama jste tak dlouho byla hřídkou. Zdá se, že pokrok její byl velmi čestný; se zákyne stala se učitelkou jako vy sama — skutečně mne překvapuje, že jsou tu souběžná místa v její a ve vaší historii — opustila pak školu, aby se stala vychovatelkou; tu o

pět vaše osudy jsou podobné; vzala na sebe vychování sechovanky jistého pana Rochesteru."

"Pane Riversi!" přerušila jsem jej.

"Mohu uhadnouti vaše city," pravil, "ale zadržte je na chvíli, již jsem skoro u konce, vyslechnete mne do posledka. O povaze pana Rochesteru nevím ničeho, ale ta okolnost, že měl se k tomu, aby nabídl čestný sňatek této mladé dívce, a že u samého oltáře ona poznala, že má ženu, byt šlechetně, dosud na živě. Jaké bylo jeho následující chování a návrhy, jest věci hoté hádanky; ale když se stala událost, která učinila nutným pátrání po vychovatele, přišlo se na to, že zmlzela — nikdo nedovedl říci, kdy, kam a jak. Odešla z Thornfield Hallu v noci; všechno pátrání po směru, kterým se dala, bylo marné; krajina byla prohlédána široko daleko, žádné zprávy nebylo lze o ní dostati. Avšak přece bylo věci vážné důtklivou, aby byla nalezena; byla dána oznámení do všech časopisů; já sám obdržel jsem dopis od jistého pana Briggse, advokáta, v němž se sdělovaly podrobnosti, které jsem zrovna vypravoval. Než to divná povídka?"

"Řekněte mi jen tohle," pravila jsem, "a protože víte tak mnoho, jistě můžete mi to říci — co jest s panem Rochesterem? Jak se mu vede a kde jest? Co dělá? — Je zdravý?"

"Jsem nevědomcem ve všem, co se týče pana Rochesteru; dopis mi se o něm nezmínuje, nýbrž jenom vypravuje o listivém a nezákonném pokusu, na nějž jsem upozornil. Měla byste se spížit ptáti na jméno vychovatelky — jaká jest to událost, která vyžaduje, aby byla odhalena."

"Nikdo tedy nešel do Thornfield Hallu? Nikdo nenavštívil pana Rochesteru?"

"Myslím, že ne?"

"Ale psali mu?"

"Zajisté."

"A co on fekl? Kdo má jeho dopisy?"

"Pan Briggs svěruje, že odpoví na jeho dotazy nepříšle od pana Rochesteru, ale od jistě paní; jest podepsána "Alice Fairfaxová."

Pocítila jsem chlad i zármutek; mé nejhorší obavy byly tedy podle všeho pravdivé; on se vši pravděpodobností odejel z Anglie a v tvrdostném zoufalství prohání se nyní na potulkách po pevnině. A jaký opojný prostředek vyhledal tam, aby zapomněl na své krušné utrpení — jaký lék pro své moce vášně? Neodvážila jsem se zodpovědět tu otázku. — Ach, můj ubohý pán — kdysi skoro můj manžel — kterého jsem často nazývala "svým drahým Edvardem!"

"Musel být zlým člověkem," poznamenal pan Rivers.

"Vy ho neznáte — neovyslovujte mínění o něm," pravila jsem vše.

"Nu dobře," odvětil klidně; "však opravdu moje hlava jest nečím docela jiným zaujata, než panem Rochesterem. Musím dokončit povídku. Ježto vy nechečte se ptát po jméne vychovatelky, musím je říci na svůj vlastní účet. Počkejte! mám je zde — býváť vždycky uspokojivější vidět důležitě věci napsané pěkně černě na bílém."

Opět vytáhla tobolku z kapsy, otevřel ji a bedlivě prohlížel; z jednoho oddělení vyňal osmělý prouzek papíru, ve spěchu odtržený; poznala jsem v jeho vlákněch a v jeho ultramarinových a zelených i žlutých skvrnách užítupný okraj oně příkrvyky na podobiznu. Pan Rivers vstal, držel mi jej těsně k očím, a já četla indickým inkoustem psanou svou vlastní rukou slova "JOHANKA EYREOVÁ" — dílo tu nepochybně mě okamžitě zapomenutlivosti.

"Briggs mi psal o jisté Johaně Eyreové," pravil, "inzeráty hledaly jistou Johanku Eyreovu. Já znal jistou Johanku Elliottovu — Přiznávám, že měl jsem svoje poslažení ale teprve včera odpoledne toto tučení se proměnilo v jistotu. Hlásíte se k tomu jménu a odvoláte směřením?"

"Ano — ano; ale kde jest pan Briggs? Snad ví o panu Rochesterovi vše, než vy?"

"Briggs jest v Londýně. Pochyboval bych, že ví vůbec něco o panu Rochesterovi; o pana Rochesteru nemá žádný zájem. Zatím zapomináte na hlavní věc a honíte se se za treskami; ani se netěžete, proč vás pan Briggs hledal — co vám chtěl?"

"A co chtěl?"

"Pouze říci vám, že váš strýc pan Eyre z Madeiry zemřel; že vám zanechal veškeren svůj majetek a že jste nyní bohata — pouze to — nic více."

"Já! — bohatou?"

"Ano, vy, bohatá — velikou dědičkou."

Nastalo mlčení.

"Musíte ovšem dokázati svoji totožnost," ujal se opět slova John, "krok to, který neposkytne vám žádných obtíží; potom můžete ihned uvázati se v majetek ten. Vaše jmění jest uloženo v anglických penězích; Briggs má poslední vůli a potřebné listiny."

Zde se list obrátil! Je to krásná věc, etenárko, v okamžiku být vyzdvížena z chudoby do bohatství — velmi krásná věc; ale nemůžeme ji najednou pochopit ani se z ní ihned radovat. A jsou v životě jiné změny mnohem pronikavější a daleko úchvatnější; ale tato jest pevnou událostí skutečného světa, s ničím smyšleným okolo. Veškeren její ráz je vážný a strážlivý, právě tak jako její projevy. Člověk neovskakuje a nevytléme vzhůru a nekřičí! Na zdar! slyše, že přišel ke jmění, nýbrž počíná uvázovati zodpovědnost a přemýšlet o obchodu; na základě pevného uspokojení vznikají jisté vážné starosti a my se zdržujeme a dumáme s vážným čelem o svém štěstí.

Kromě toho slova odkaz, pozůstalost krácejí bok po boku se slovy úmrtí, pohřeb. Můj strýc, o jehož smrti jsem uslyšela — byl jediným mým příbuzným; od té doby, co jsem zvěděla o jeho existenci, chovala jsem pořad náležející, že ho spatřím jednoho dne; nyní nespátím ho již více. A pak toto jmění přišlo jediné mně; ne mně a radující se rodině, ale pouze mně osamělému já. Bylo to zajisté velkou výhodou; a neodvislost má bude tak výtečnou — ano, to jsem chtěla — ta myšlenka vanula mým srdcem.

"Konečně přimíte hlavu," pravil pan Rivers. "Jáť myslím, že Medusa na vás pohlédla a že jste zkamenněla. Snad nyní se zeptáte, zač jsem?"

"Zač jsem?"

"Ah, maličkost! Věru nestojí to za řeč — dvaet tisíce liber, tuším, se říká — ale čím to je?"

"Dvaet tisíce liber?"

Tohle mne znova omráčilo — počítala jsem na čtyry nebo pět tisíce. Tyto zprávy skutečně mi vzaly dech na chvíli; pan John, kterého jsem nikdy neviděla se smáti, smál se nyní srdečně.

"Nu," pravil, "kdybyste spáchala vraždu a já vám řekl, že váš zločin jest odhalen, sotva byste vyhlížela příšerněji."

"To jest veliký obnos — myslíte, že se nezmlíhli?"

"Nikterak."

"Snad jste četl chybné číslice — spíše dva tisíce."

"Je to psáno slovy, ne v číslicích — dvaet tisíce liber."

Opět bylo mi jako jednotlivci, který má jen prostředně silný žaludek, když přisedne samotou k hostině prostřené na stole, kde jest jídlo pro sto.

Pan Rivers teď vstal a oblékl plášť.

"Kdyby nebyla tak příliš divoká noc," pravil, "poslal bych sem Hanusi, aby vám byla společnost; vyhlížíte až zoufale špatně, než abyste ostala o samotě. Ale Hanuše, ubohá ženská! nemohla by rázovati závějeji tak, jako já; její nohy nejsou tak dlouhé; proto musím vás ponechat samotnou vašim starostem. Dobrou noc!"

Zdvíhal závoru; náhle mi projel hlavou nápad.

"Počkejte chvíli!" zvolala jsem.

"Nuže?"

"Je mi hádankou, proč pan Briggs psal vám o mně; anebo jak to věděl, anebo mohl tušit, že vy, který žijete v takovém odlehlem místě, máte tu moc být nápomocen při mém vypátrání."

"Ah! vášť jsem duchovní," pravil, "a k duchovenstvu často

se lidé obracejí v pochybných záležitostech." Opět závoru na dveřích zarahotila.

"Ne; to mne neuspokojuje!" zvolala jsem, a skutečně v jeho kvapné a neovysvětlující odpovědi bylo cosi, co mělo aby ukrojilo moji zvědavost, spíše ji podráždilo.

"To jest nějaká velice podivná záležitost," dodala jsem; "musím vědět o tom víc."

"Až jindy."

"Ne; dnes večer — dnes večer!" a jak se oddálil ode dveří, vsunula jsem se mezi ně a něho. Byl zjevně v rozpacích.

"Vy odtud neodejete, dokud mi vše neřeknete," pravila jsem.

"Nyní bych vám to raději neřekl."

"Řekněte! — musíte!"

"Spíše Diana nebo Marie mohly by vám to oznámit."

Vskutku tyto námitky podnítily moji zvědavost na nejvyšší stupeň. Musila jsem být ukojena a to bez odkladu; fekla jsem mu to.

"Ale povídám jsem vám, že jsem zatvrzelý muž," pravil, "jehož těžko přemluvit."

"A já jsem zatvrzelá žena — zcela neodbytná."

"A potom," pokračoval, "jsem chladný; žádná horlivost mne nerozhřeje."

"Za to já jsem horkokrevná a oheň rozpouští led. Tuhle zár rozpustil všechen sněh s vašeho pláště; tímže účinkem stekl mi na podlahu a učinil z ní zablácenou silnici. Pane Rivers, doufáte-li kdy v odpuštění za hrozný zločin a velezradu, již jste se dopustil tím, že jste znevažil písemkou posypanou kuchyní, řekněte mi, co vědět chcete?"

"Nu, dobrá," pravil, "povím; ale ne vaší vážnosti, spíše vaší vytrvalosti; jako kámen se omlá neustálým kopáním. Mimo to musíte se to někdy dovědět — dříve nebo později. Vy se jmenujete Johanka Eyreová?"

"Zajisté; to bylo řečeno už dříve."

"Není vám snad známo, že jsem vašim soujmenovcem? — že jsem byl pokřtěn na Johna Eyre Riversa?"

"Není, na mou věru! Nyní si vzpomínám, že jsem viděla písmenu E. obsaženou ve vašich iniciálkách psaných na knihách, které jste mi v různých dobách půjčoval; ale nikdy jsem se netázala, jaké jméno to znamená. Ale co z toho? Zajisté —"

Zarazila jsem se; neodvážila jsem se pojmouti, čím méně vyjádřiti tu myšlenku, která se na mne hnala — a jejíž stěslnění ve vteřině stalo se mocnou skutečností. Okolnosti se spělaty, spojovaly se dohromady, nabývaly srovnalosti; fetěz, který dosud ležel jako bezvážná bromača članků, napjal se rovně — každý kroužek byl celý, spojitost úplná. Seznala jsem pudem, jak vše stojí, dříve, než John ještě slovo fekl; ale nemohu očekávati, že by etenárka dovedla svým pudem ubádnouti tožé co já, proto musím opakovat jeho vysvětlení.

Přestěhoval se

Dr. J.W. NOVÁK
Český
zubní lékař
Přestěhoval se do
Karbach Blk.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206
Rohová místnost na druhé podlaže nad Ryan Jewelry Co. Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Nedělní hod.: od 10. do 12. hod. dopol.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

BALTIMORE - BREMEN

Velké, moderní, dvoušroubové jednokajutové parníky. Lahodná jídla. Pohodlí bez přepychu. Všechny kajuty uprostřed lodi. Bezdrátová telegrafie.

Příměřené ceny:

Druhá kajuta.....	\$57.00
Třetí kajuta.....	\$35.00
Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar".	
Mezipalubí.....	\$33.00

Když jedete navštívit starý domov v Čechách, jeďte přes Baltimore.

Když posíláte pro své příbuzné neb přátele, by přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené listky přes Baltimore. O úplné podrobnosti požádejte:

A. SCHUMACHER & CO., General Agents, BALTIMORE, aneb jejich zástupce v celých Spojených Státech.

H. CLAUSENIUS & CO., General Western Agents, CHICAGO, Podmořské signály.

THE MERCHANTS NATIONAL BANK

OF OMAHA, NEB.

UNITED STATES DEPOSITORY

Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,000.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platiti na uložené peníze 3 procenta úroku ročně - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775

LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON, President, Vice-President.

FRED P. HAMILTON B. H. MEILE, C. B. DUGDALE, Cashier, Ass't Cashier, Ass't Cashier.

JOHN J. OSTRONIC
praktický plumbař,
licenovaný pro Omaha a South Omaha.

vykonává vždy první třídy v oboru plumbařském, zavádění spodního topení, plynovodů, vedoucí a pod. Opravy jsou nařízeny a vykonávány je k úplnému uspokojení. Veškeré práce dělá se na nejvyšší pěst. Výpověď zdarma. Zavolejte nás telefonem Tyler, 1299.

Dřívna: 1414 jižní 13. ulice, Omaha, Neb.

Nejpřesnější příprava lékařských předpisů z Čech i amerických. Prátek si pásy. Kávové perkolatory. Z Čech: Šimmonského (he proti kašli, balíček \$1.20 poštou. Dr. Ross životní balíček 5c. Rapé. Tříkrál. tabák. Víráníky.

BERÁNEK A SYN, lékárnici,
16. a Willam ul. Omaha, Neb.

Kotěra & Sloup
vlastní hojně zásobový obchod
grocery a železářský,
1261 So. 16. Str. Tel. Doug. 5573.
Hospodársky ušetří vždy peníze, buď douli s námi obchodovati. Vždy největší mášlo a vejce. 47-14c

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ÚŘADOVNA: 1270 So. 18th Street proti Hugu Pragus. Tel. Red 4012
RESIDENCE: 1451 So. 11th Street. Tel. Douglas 4290.
Inspektor Dr. Allison v nemocnici.
V ÚŘADOVNĚ od 1 do 4 hod. dopol. V NEDĚLI od 9 do 11 hod. dopol.

Starý Old Sayou

ALWAYS POPULAR

Co Woodmen of the World koná pro Omahu?

Členství v tomto velkém a vznešlém svazu...
Výstřední své služby na ochranu své rodiny a své vesle, vznešlosti domácké organizace?
Předtím bylo členství jen 25.00
Nyní...
Nabízející...
Jste...
W. O. W. Bldg. W. O. W. Bldg.